

Dosarul nr. 3ra-2/22
2-16016090-01-3ra-06012022

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul central (jud: E. Bancov)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: V. Movilă, S. Pilipenco, E. Dvurecenshii)

ÎNCHEIERE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând cererea de retragere a recursului depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la contestarea actului administrativ și recunoașterea legalității acțiunilor declarantului,

împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul Întreprinderii cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu Răspundere Limitată, casată integral hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central și hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central și emisă o nouă decizie de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 18 iulie 2016, ÎCS „Danube Logistics” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroul Vamal Cahul (actualmente Biroul Vamal Sud) solicitând anularea Deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 emisă de Biroul Vamal Cahul, ca fiind ilegală și recunoașterea legalității acțiunilor declarantului privind depunerea declarațiilor vamale perfectate în Portul Internațional Liber Giurgiulești pentru perioada anilor 2012-2015.

Prin hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central, acțiunea ÎCS „Danube Logistics” SRL împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la anularea Deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 și recunoașterea legalității acțiunilor declarantului a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central, au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 18 iulie 2016 privind suspendarea deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 întocmită de către Biroul Vamal Cahul (Sud).

La 20 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal, ÎCS „Danube Logistics” SRL, a depus apel împotriva hotărârii din 5 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central și la data de 15 iunie 2020 apel împotriva hotărârii suplimentare din 2 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central, iar la data de 1 iulie 2020 a prezentat motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a hotărârii suplimentare a primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul, a fost admis apelul depus de ÎCS „Danube Logistics” SRL, fiind casată integral hotărârea din 5 martie 2020 și hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central și emisă o nouă decizie prin care a fost admisă acțiunea depusă de către ÎCS „Danube Logistics” SRL împotriva Biroului vamal Sud, în partea ce ține de pretenția cu privire la anularea Deciziei de regularizare nr. 53, emise de Biroului vamal Sud la 10 iunie 2016. A fost anulată integral ca fiind ilegală Decizia de regularizare nr. 53, emisă de Biroului Vamal Sud la 10 iunie 2016, în baza procesului – verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 4/2 din 24 mai 2016. A fost respinsă ca fiind nefondată acțiunea depusă de ÎCS „Danube Logistics” SRL împotriva Biroului Vamal Sud, în partea ce ține de pretenția privind recunoașterea legalității acțiunilor ÎCS „Danube Logistics” SRL la depunerea declarațiilor vamale perfectate în portul internațional liber Giurgiulești pentru perioada 2012 – 2015.

La 23 noiembrie 2021, ÎCS „Danube Logistics” SRL a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul.

La 7 februarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, ÎCS „Danube Logistics” SRL a depus cerere de retragere a recursului solicitând admiterea cererii de retragere a recursului și încetarea procedurii de recurs înaintate în baza cererii recurentului ÎCS „Danube Logistics” SRL împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite cererea de retragere a recursului depus de ÎCS „Danube Logistics” SRL din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 443 alin. (1) și (2) CPC, până la pronunțarea deciziei, recurentul are dreptul să își retragă recursul printr-o cerere scrisă. Cererea de retragere a recursului se depune în instanța care a fost investită cu judecarea recursului. În cazul retragerii recursului, instanța competentă dispune, printr-o încheiere irevocabilă, încetarea procedurii în recurs.

Prin prisma acestor prevederi legale, la caz, se constată că până la pronunțarea deciziei de către instanța de recurs, ÎCS „Danube Logistics” SRL a depus cerere prin care a solicitat retragerea cererii de recurs declarate împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul.

Luând în considerație cele expuse și având în vedere că retragerea recursului nu lezează drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea de retragere a recursului depusă de ÎCS „Danube Logistics” SRL, cu încetarea procedurii de recurs pe marginea cererii de recurs depuse de către ÎCS „Danube Logistics” SRL împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul.

În conformitate cu art. 195, 230 Cod administrativ, art. 443 Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se admite cererea de retragere a recursului depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu Răspundere Limitată.

Se încetează procedura de recurs, în privința recursului depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la contestarea actului administrativ și recunoașterea legalității acțiunilor declarantului.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Aliona Miron

Nicolae Craiu

Dosarul nr. 3ra-2/22
2-16016090-01-3ra-06012022

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud: E. Bancov)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: V. Movilă, S. Pilipenco, E. Dașchevicii)

DECIZIE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de Biroul Vamal Sud,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Întreprinderea cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu Răspundere
Limitată împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la contestarea actului
administrativ și recunoașterea legalității acțiunilor declarantului,

împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul, prin care a
fost admis apelul Întreprinderii cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu
Răspundere Limitată, casată integral hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei
Cahul, sediul central și hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul,
sediul central și emisă o nouă decizie de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 18 iulie 2016, ÎCS „Danube Logistics” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Biroul Vamal Cahul (actualmente Biroul Vamal Sud) cu privire
la contestarea actului administrativ și recunoașterea legalității acțiunilor
declarantului.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 13 iunie 2016 Biroul Vamal Cahul
a înmănat reprezentantului ÎCS „Danube Logistics” SRL Decizia de regularizare
nr. 53 din 10 iunie 2016, întocmită în baza procesului-verbal de reverificare a
declarațiilor vamale nr. 4/2 din 24 mai 2016, întocmit de Biroul Vamal Cahul, prin
care acesta a constatat declararea incorectă a motorinei destinate navelor gestionate
pe parcursul anilor 2012-2015 de către ÎCS „Danube Logistics” SRL și a calculat
obligațiile vamale în sarcina ÎCS „Danube Logistics” SRL în mărime totală de
3 315 673,86 lei și majorarea de întârziere în sumă totală de 772 285,31 lei.

Astfel, a explicat că la data de 6 iunie 2016 a depus contestație împotriva
procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 4/2 din 24 mai 2016, iar

prin răspunsul oferit prin scrisoarea cu nr. 27-06/1260-06 din 16 iunie 2016, Biroul Vamal Cahul și-a susținut opinia privind legalitatea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale și a constatărilor expuse în acesta.

În același timp a relatat că la data de 13 iunie 2016 a depus contestație împotriva deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016, care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată prin răspunsul primit la data de 14 iulie 2016.

Este de părere că Decizia de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 și procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 4/2 din 24 mai 2016 sunt ilegale și neîntemeiate.

În susținerea opiniei enunțate, a invocat că aprovizionarea navelor implicate în trafic internațional este reglementată de pct. 411-415 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005.

Pe parcursul a mai mult de 4 ani, cu referire la aprovizionarea în Portul Internațional Liber Giurgiulești a navelor IMA, Scorpion 1 și Elena, au fost depuse o multitudine de declarații vamale, în care motorina, cu care erau aprovizionate aceste nave, era declarată în regim de export EX3.

Aceste declarații au fost validate de către Biroul Vamal Cahul și pe parcursul a 4 ani nu au suscitât nicio obiecție din partea autorității vamale.

A remarcat că în vara anului 2015 Serviciul Vamal, din motive necunoscute, a schimbat brusc practica aplicării prevederilor pct. 411-415 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale și, în special, interpretarea noțiunii de „navă autohtonă”, iar Biroul Vamal Cahul a recurs la procedura de control ulterior, al cărui rezultat a fost emiterea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale și a deciziei de regularizare sus-menționate, prin care Biroul Vamal Cahul a extins interpretarea sa arbitrară a noțiunii de „navă autohtonă”, aplicând-o retroactiv și conferind în mod neîntemeiat, navelor autohtone a statutului de „teritoriu vamal al Republicii Moldova”.

În continuare, a explicat că noțiunea de „navă autohtonă” nu este definită în actele legislative naționale și internaționale, care reglementează domeniul vamal.

Astfel, nici Codul navigației maritime comerciale al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 599 din 30 septembrie 1999, nici Legea nr. 176 din 12 iulie 2013 privind transportul naval intern al Republicii Moldova, nici Codul vamal, precum și niciun alt instrument internațional nu reglementează, mai mult chiar, nu utilizează, noțiunea de „navă autohtonă”.

A menționat că aplicarea practică a prevederilor pct. 411-413 din Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005 relevă caracterul lacunar al conceptelor folosite (navă autohtonă, navă străină) și necesită, astfel, un exercițiu de interpretare extensivă a acestor concepte.

A accentuat că pentru calificarea unei nave drept autohtonă, este relevant nu criteriul pavilionului, ci faptul de a fi fost importată în Republica Moldova și pusă în liberă circulație, ceea ce este plauzibil, atunci când proprietar al acesteia este o persoană din Republica Moldova, care ar efectua declararea în vederea punerii navei în liberă circulație.

Or, proprietarii a două dintre navele menționate în procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale la momentul depunerii declarațiilor reverificate,

erau persoane juridice înregistrate în Statele Unite ale Americii (fapt confirmat prin datele înscrise în Registrul de stat al navelor al Republicii Moldova), care ofereau servicii de navlosire agentului economic din Republica Moldova.

Prin urmare, a obiectat că în lipsa unor modificări ale legislației în domeniu, organul vamal nu numai că a impus printr-o interpretare arbitrară o nouă practică de aplicare a prevederilor normative aplicabile, dar a extins retroactiv această practică asupra unor acte juridice care deja au avut loc și au beneficiat de un alt tratament chiar din partea autorității vamale care a emis actele menționate.

La fel, cu referire la prevederile art. 15-17 din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale nr. 317 din 18 iulie 2003, a remarcat că în cazul în care s-a intenționat acordarea unui nou sens termenului „navă autohtonă”, aceasta urma să se realizeze printr-o interpretare oficială.

A mai susținut că nu este de acord cu argumentul Biroului Vamal Cahul precum că la aprovizionarea cu mărfuri străine în Portul Internațional Liber Giurgiulești a navelor sub pavilionul moldovenesc are loc de fapt o livrare pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova, asimilată importului, pentru care urmează să se depună declarații cu regim vamal extins IM4 (4078), în loc de EX3 (3178).

Și aceasta deoarece, abordarea pârâului de a echivala conceptul de „navă sub pavilion moldovenesc” cu conceptul de „teritoriu vamal al Republicii Moldova” este una greșită care nu-și găsește suport în actele legislative care reglementează activitatea vamală și vămuirea mărfurilor, astfel arborarea pavilionului unei țări pe o navă nu înseamnă însă că nava devine teritoriu vamal al țării respective.

În acest context a invocat că calificarea de către organul vamal a plasării de provizii din Portul Internațional Liber Giurgiulești pe nave sub pavilion moldovenesc, implicate în trafic internațional, drept importuri pe restul teritoriului Republicii Moldova este una contrară normelor aplicabile cazului și nu poate servi drept temei pentru adoptarea deciziei de regularizare și pentru calcularea obligațiilor vamale.

Având în vedere prevederile art. 202² alin. (1), (4) Cod vamal, a evidențiat că în procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale autoritatea vamală nu a specificat nicio eroare de fapt sau contradicție între declarațiile vamale vizate și documentele anexate la acestea.

La caz, a mai menționat că ÎCS „Danube Logistics” SRL a fost lipsită de posibilitatea de a da explicații și de a înainta obiecții în cursul efectuării controlului drept reglementat la art. 189⁴ alin. (1) lit. b) Cod vamal.

A conchis că deficiențele procedurale rezultate chiar din metoda de control selectată, precum și cele admise la efectuarea controlului, lipsesc decizia de regularizare de orice temei juridic, impunându-i un caracter ilegal.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 127¹³, 297, 298 Cod vamal.

A solicitat anularea Deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 emisă de Biroul Vamal Cahul, ca fiind ilegală și recunoașterea legalității acțiunilor declarantului privind depunerea declarațiilor vamale perfectate în Portul Internațional Liber Giurgiulești pentru perioada anilor 2012-2015.

Prin hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central, acțiunea ÎCS „Danube Logistics” SRL împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la anularea Deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 și recunoașterea legalității acțiunilor declarantului a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central, au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 18 iulie 2016 privind suspendarea deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 întocmită de către Biroul Vamal Cahul (Sud).

La 20 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal, ÎCS „Danube Logistics” SRL, a depus apel împotriva hotărârii din 5 martie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central și la data de 15 iunie 2020 apel suplimentar împotriva hotărârii suplimentare din 2 iunie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central, iar la data de 1 iulie 2020 a prezentat motivarea apelului cu respectarea termenelor prevăzute de art. 232 Cod administrativ, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a hotărârii suplimentare a primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul, a fost admis apelul depus de ÎCS „Danube Logistics” SRL, fiind casată integral hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central și hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central și emisă o nouă decizie de admitere parțială a acțiunii.

A fost anulată în tot ca fiind ilegală Decizia de regularizare nr. 53, emisă de Biroului Vamal Sud la 10 iunie 2016, în baza procesului – verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 4/2 din 24 mai 2016.

A fost respinsă ca fiind nefondată acțiunea depusă de ÎCS „Danube Logistics” SRL împotriva Biroului Vamal Sud, în partea ce ține de pretenția privind recunoașterea legalității acțiunilor ÎCS „Danube Logistics” la depunerea declarațiilor vamale perfectate în portul internațional liber Giurgiulești pentru perioada 2012 – 2015.

La 3 noiembrie 2021, Biroul Vamal Sud a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul, iar la data de 11 ianuarie 2022 a prezentat motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul că decizia a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și aprecierea greșită a circumstanțelor cauzei.

În contextul dat, a explicat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că legalitatea actului administrativ contestat derivă exclusiv din informațiile indicate în declarațiile vamale supuse reverificării (cele 84 DVM) așa cum prescrie pct. 27 din Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, normă ignorată de instanța de judecată, iar concluzia instanței de judecată limitându-se doar la noțiunea de „teritoriu vamal” în sensul art. 4 Cod Vamal și art. 17 din Codul navigației maritime comerciale al Republicii Moldova.

Astfel, a remarcat că obiectul declarării este motorina destinată alimentării navelor autohtone care navighează sub pavilion moldovenesc și nu însăși nava ca obiect al declarării în sensul art. 30 din Codul navigației maritime comercial al Republicii Moldova.

În contextul dat a susținut că în parte ce ține de aplicarea legislației vamale și fiscale asupra navei, reieșind din tipul de înregistrare a navei (închisă, internațională și deschisă) ține nemijlocit de „nava” ca obiect al impozitării în sensul dacă trebuie sau nu vămuite și achitate drepturile de import pentru nava respectivă odată ce se solicită obținerea pavilionului statului solicitat, nu și de produsele petroliere pentru care a fost aplicată legislația vamală și fiscală în sensul recalculării drepturilor de import.

A obiectat că instanța în argumentarea concluziei sale privind legalitatea acțiunilor ÎCS „Danube Logistics” SRL de declarare a motorinei cu care erau aprovizionate navele IMA și Scorpion 1 în regim de export, greșit a aplicat dispozițiile art. 38 alin. (1) din Cod vamal, în care este stipulat că exportul este un regim vamal în care mărfurile sunt scoase de pe teritoriul regimului vamal, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, sânt admise la export mărfurile produse în țară, precum și cele importate și puse în liberă circulație anterior, cu excepția mărfurilor care sânt supuse unor măsuri de prohibiție sau de restricție în cadrul politicii economice.

Astfel, pentru a invoca drept temei legal aplicabil speței art. 38 Cod Vamal, trebuie să se țină cont de faptul dacă motorina care a făcut obiectul declarării potrivit originii, scopului și destinației acestora, poate fi plasate în acest regim vamal.

Or, în regim vamal de export pot fi plasate doar mărfuri cu statut de produse autohtone sau cele importate și puse în liberă circulație care anterior au fost vămuite și s-au achitat drepturi de import și care au fost puse în liberă circulație, precum și cele străine care cad sub măsurile restrictive sau de prohibiție, circumstanțe care nu sunt întrunite în prezenta speță.

A argumentat că regimul vamal declarant prin cele 84 declarații vamale supuse reverificării a fost reexport (EX3) de produse petroliere de origine străină cod procedură 3178 și nu export (EX1) cod regim 1079 a mărfurilor autohtone, cu statut de mărfuri produse în țară, precum și cele importate și puse în liberă circulație, circumstanțe absolut ignorate de instanța de apel, fiind aplicată o normă legală întru argumentarea concluziei sale care nu își are aplicabilitate la caz.

A remarcat că motorina destinată alimentării navelor sub pavilion moldovenesc nu face obiectul unei tranzacții comerciale externe în baza unui contract de vânzare-cumpărare cu destinație finală în una din țările străine indicate în rubrica 17 a DVM în sensul declarării acestora potrivit pct. 341 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul Vamal al Republicii Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, ci face obiectul alimentării navelor autohtone în baza contractelor de vânzare-cumpărare și facturilor interne încheiate între 2 rezidenți ai Republicii Moldova, fapt pentru care aceste produse petroliere nu puteau fi declarate în regim vamal EX3 cu codul procedurii 3178 (reexport al mărfurilor străine anterior plasate în zona liberă), ci în import definitiv IM4 cod procedură 4078 (import definitiv al mărfurilor străine anterior plasate în zona liberă).

A accentuat că pct. 414 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul Vamal al Republicii Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, prescrie expres modalitatea de declarare în cazul aprovizionării navelor autohtone.

Astfel, a indicat că potrivit normei enunțate, navele autohtone care efectuează curse în străinătate și care se face de către societățile cărora le aparțin, cu produse autohtone, în baza permisului vamal (cu anexarea facturilor și borderourilor centralizatoare) și fără depunerea declarației vamale de export, fapt pentru care de către organul vamal a fost constatată incorectitudinea declarării acestor mărfuri de origine străină (nu autohtonă) reieșind din statutul mărfurilor și al navelor, de scopul plasării în regim și de destinația vamală declarată în coraport cu prevederile art. 1 pct. 17 Cod Vamal și art. 22 Cod vamal.

A mai argumentat că reieșind din faptul că ÎCS „Danube Logistics” SRL a ales să alimenteze navele aflate sub pavilion moldovenesc și care efectuează curse în străinătate nu cu produse petroliere de origine autohtonă pentru care se prezumă că deja au fost achitate drepturile de import, fără depunerea DVM, în baza facturii fiscale și cu înregistrarea în registru de evidență, ci cu produse petroliere de origine străină, regimul declarat conform procedurii de „reexport” este unul eronat, circumstanță de care nu a ținut cont instanța de apel la motivarea deciziei emise.

A conchis că în cazul alimentării navelor autohtone cu produse petroliere străine, urmează a fi depusă o declarație vamală în regim vamal extins 4078 (IM4), ceea ce presupune achitarea tuturor drepturilor de import aferente cazului.

Recurentul a solicitat, admiterea recursului, casarea deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul în partea anularii Deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 emisă de Biroul Vamal Cahul și emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin referința din 18 februarie 2022, ÎCS „Danube Logistics” SRL a solicitat declararea inadmisibilă a recursului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, iar în condițiile art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat. Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

Potrivit art. 191 alin. (5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.

În conformitate cu art.244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 26 octombrie 2021, dispozitivul fiind notificat recurentului Biroul Vamal Cahul la data de 2 noiembrie 2021, iar decizia motivată ce se solicită a fi casată la data de 31 decembrie 2021, fapt ce se confirmă prin avize de recepție a scrisorilor recomandate anexat la dosar (f. d. 222, vol. V, f. d. 69, vol. VI). Astfel, recursul depus la 3 noiembrie 2021 și motivarea recursului prezentată la data de 11 ianuarie 2022, sunt în termen.

Prin încheierea din 23 februarie 2021 a Curții Supreme de Justiție cauza în ordine de recurs a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, Colegiul nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece argumentele recurentului au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe și a hotărârii suplimentare a primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una din următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Iar potrivit art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, în corespundere cu art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile

de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin Decizia de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016, întocmită de Biroul Vamal Cahul, în baza procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 4/2 din 24 mai 2016, a fost constatată declararea incorectă a motorinei destinate navelor gestionate pe parcursul anilor 2012-2015 de către ÎCS „Danube Logistics” SRL și a fost calculat obligațiile vamale în sarcina ÎCS „Danube Logistics” SRL în mărime totală de 3 315 673,86 lei și majorarea de întârziere în sumă totală de 772 285,31 lei (f. d. 21-63, vol. I). Decizia în cauză a fost înmănată reprezentantului ÎCS „Danube Logistics” SRL la data de 13 iunie 2016 de către Biroul vamal Cahul.

La 6 iunie 2016, ÎCS „Danube Logistics” SRL a depus contestația împotriva procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 4/2 din 24 mai 2016 (f. d. 66-71, vol. I).

În răspunsul său la contestația indicată, prezentat prin scrisoarea nr. 27-06/1260-06 din 16 iunie 2016, Biroul Vamal Cahul și-a susținut opinia privind legalitatea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale și a constatărilor expuse în acesta (f. d. 64-65, vol. I).

La 13 iunie 2016, ÎCS „Danube Logistics” SRL a depus la Serviciul Vamal cerere prealabilă împotriva Deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 (f. d. 15-20, vol. I).

La 14 iulie 2016, ÎCS „Danube Logistics” SRL a primit răspuns la cererea prealabilă, fiind informat despre respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f. d. 13, vol. I).

ÎCS „Danube Logistics” SRL înaintând acțiunea în judecată împotriva Biroului Vamal Cahul, a solicitat anularea Deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 emisă de Biroul Vamal Cahul, ca fiind ilegală și recunoașterea legalității acțiunilor declarantului privind depunerea declarațiilor vamale perfectate în Portul Internațional Liber Giurgiulești pentru perioada anilor 2012-2015.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a respins cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Danube Logistics” SRL ca neîntemeiată.

Judecând apelul depus de ÎCS „Danube Logistics” SRL, instanța de apel a casat integral hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central și hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central și a emis o nouă decizie prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost anulată în tot ca fiind ilegală Decizia de regularizare nr. 53, emisă de Biroul Vamal Sud la 10 iunie 2016, în baza procesului – verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 4/2 din 24 mai 2016.

A fost respinsă ca fiind nefondată acțiunea depusă de ÎCS „Danube Logistics” SRL împotriva Biroului Vamal Sud, în partea ce ține de pretenția privind recunoașterea legalității acțiunilor ÎCS „Danube Logistics” SRL la depunerea

declarațiilor vamale perfectate în portul internațional liber Giurgiulești pentru perioada 2012 – 2015.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel a reținut că în conformitate cu pct. 341 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, la scoaterea în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova a mărfurilor străine plasate în zona liberă în baza pct. 340, rezidentul va depune la biroul (postul) vamal care supraveghează activitatea zonei libere o declarație cu regimul vamal extins 3178, după care marfa se plasează în regim de tranzit până la frontieră.

Iar, în speță motorina folosită pentru aprovizionarea navelor reprezintă marfă străină, depozitată în Portul Internațional Liber Giurgiulești cu plasare în destinația vamală „zonă liberă”, în temeiul art. 7 din Legea cu privire la Portul Internațional Liber Giurgiulești nr. 8 din 17 februarie 2005 și art. 85, art. 91 Cod vamal.

Astfel, la aprovizionarea navelor menționate, motorina a fost plasată în regim de reexport, fiind vorba despre nave implicate în curse internaționale, care după escala în Portul Internațional Liber Giurgiulești, ieșeau din apele interne ale Republicii Moldova și consumau motorina deplasându-se în afara țării.

Prin urmare a conchis că declarând proviziile în regim de reexport EX 3 (3178), apelantul a procedat în conformitate cu cerințele art. 98 Cod vamal și ale pct. 341 al Regulamentului destinațiilor vamale, care prevede că la scoaterea în afara teritoriului Republicii Moldova a mărfurilor străine plasate în zonă liberă, se depune declarația cu regim vamal extins 3178 (reexportul mărfurilor străine, anterior plasate în destinația vamală „zonă liberă”).

Totodată, a invocat că echivalarea bordului navei sub pavilion moldovenesc cu teritoriul vamal al Republicii Moldova constituie o interpretare lipsită de temei juridic, nefondată, care nu-și găsește suport în actele legislative naționale și internaționale.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat legea și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii înaintate de ÎCS „Danube Logistics” SRL.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține actele cauzei, prin care se constată că inspectorii din cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Cahul, Secția control ulterior au efectuat în perioada 2 martie 2016-31 martie 2016, reverificarea declarațiilor vamale perfectate în perioada anilor 2012-2015 privind corectitudinea declarării mărfii și plasării în/din destinația vamală a Portului Internațional Liber Giurgiulești (în continuare PILG) la ÎCS „Danube Logistics” SRL.

Tematica auditului privind reverificarea declarațiilor vamale a fost verificarea corectitudinii declarării mărfii și plasării în/din destinația vamală PILG asupra a 84 declarații vamale (f. d. 46-109, vol. II).

Urmare a efectuării controlului de către organul vamal au fost înregistrate următoarele neregularități.

În rezultatul reverificării declarațiilor vamale perfectate în perioada anilor 2012-2015 s-a stabilit de către rezidentul Portului Internațional Liber Giurgiulești sunt perfectate declarațiile vamale de reexport pentru motorină (cod marfar 27101941, 27101949) în regim vamal EX3 (cod regim 3178 potrivit rubricii 37 a DVM) a mărfurilor de origine străină „motorină cu conținut de sulf de maxim 0,001% în greutate ULSD 10 PPM EN 590”, destinate alimentării navelor aflate sub pavilionul Republicii Moldova.

Conform declarațiilor vamale, motorina este destinată pentru aprovizionarea navelor Scorpion 1 și IMA, care sunt sub pavilionul de stat a Republicii Moldova (în rubrica 21 este indicat – MD). În perioada respectivă au fost perfectate 84 astfel de declarații vamale, unde în rubrica – 9, ca responsabil financiar, fiind indicat ÎCS „Danube Logistics” SRL.

Este cert și faptul că, în baza prevederilor art. 14 alin. (1) Cod vamal, prin scrisoarea nr. 27-06/1418-06 din 4 august 2015, în adresa Instituției Publice „Capitania Portului Giurgiulești” a fost solicitată informația cu privire la statutul navelor menționate, iar urmare a informației parvenite la Biroul Vamal Sud cu nr. de intrare 2713-6 din 25 august 2015 de la Instituția Publică „Capitania Portului Giurgiulești” s-a stabilit că, navele Scorpion 1 și IMA sunt sub pavilionul de stat al Republicii Moldova.

Astfel, navele Scorpion 1 și IMA au statut de nave autohtone, în baza certificatelor de proprietate asupra navei și a certificatelor de navigație sub pavilionul de stat al Republicii Moldova și sunt aprovizionate cu motorina care are statut de marfă străină, potrivit informației declarate de către rezidenți în declarații vamale, care au fost supuse reverificării în cadrul controlului ulterior prin reverificare.

Concomitent s-a indicat că pe teritoriul PILG se stabilește regimul de declarare obligatorie a mărfurilor (serviciilor) introduse pe sau scoase de pe acest teritoriu, menționându-se faptul că în conformitate cu art. 7 alin. (8) din Legea cu privire la cu privire la Portul Internațional Liber „Giurgiulești” nr. 8 din 17 februarie 2005, livrarea de mărfuri (servicii) pe teritoriul Portului Internațional de pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova este asimilată exportului, iar livrarea de mărfuri (servicii) de pe teritoriul Portului Internațional pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova este asimilată importului și se reglementează de legislație.

În vederea corectitudinii regimului vamal la plasarea/scoaterea mărfurilor în/din Portul Internațional Liber „Giurgiulești” prin scrisoarea nr. 28/27-06/1167 din 21 iulie 2015 a fost solicitată asistența Serviciului Vamal, la care urmare a informației parvenite către Biroul Vamal Cahul nr. de intrare 1132-02 din 22 august 2015 și nr. 1278-02 din 29 septembrie 2015 s-a concluzionat că bordul navei autohtone se consideră teritoriul Republicii Moldova, inclusiv pentru aprovizionarea navelor autohtone, iar rezidentul trebuie să depună la biroul vamal care supraveghează activitatea zonei libere declarația vamală cu regim vamal extins – IM4 (4078).

Astfel, organul vamal a constatat că motorina de origine străină care anterior a fost plasată în regim vamal de plasare prin declarațiile IM7, fiind scoase de pe teritoriul PILG pe restul teritoriului Republicii Moldova destinată pentru aprovizionarea navelor autohtone a fost declarată incorect în regim vamal extins –

EX3 (3178), reieșind din originea, destinația și scopul scoaterii în coraport cu cele declarate de către agentul economic.

Drept urmare, în privința ÎCS „Danube Logistics” SRL a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale cu nr. 4/2 din 24 mai 2016 (f. d. 73-75, vol. I).

Iar ca rezultat a fost emisă decizia de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 prin care au fost calculate obligațiile vamale în valoarea totală de 4 087 959,17 lei dintre care 3 323 956,09 cu titlu de plăți de bază și majorarea de întârziere (penalitatea) în mărime de 772 285,31 lei (f. d. 21-63, vol. I).

În conformitate cu dispozițiile art. 1 pct. 21¹ Cod vamal, prin noțiunea de „control ulterior” se înțelege verificarea informațiilor din declarația vamală și din documentele însoțitoare, verificarea existenței și autenticității documentelor prevăzute pentru derularea unei destinații vamale sau regim vamal, examinarea contabilității și a tuturor documentelor și datelor sub orice formă, inclusiv computerizată, care se raportează la operațiunile privind mărfurile (în cazul în care acestea mai pot fi identificate), mijloacele de transport, spațiile de depozitare în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri, mijloace de transport, spații de depozitare.

Art. 181¹ alin. (1)-(2) Cod vamal (în redacția la acel moment) prevede că, organul vamal are dreptul ca, într-o perioadă de 4 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală sau, după caz, să efectueze controlul ulterior prin reverificarea declarației vamale sau prin audit post-vămuire. În termenul prevăzut la alin. (1), organul vamal verifică orice document, registru și evidență referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional, în operațiunile menționate, sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor dacă acestea mai există.

În același timp, controlul ulterior prin reverificarea declarației vamale se efectuează în conformitate cu art. 185 alin. (1) lit. e¹) Cod vamal și metodologia prescrisă de art. 202² alin. (1) Cod vamal (în redacția la acel moment), care prevede că, controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal și constă în controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale. Reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal și este o formă de control vamal ulterior ce constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii întocmirii declarației vamale, a totalității și conformității documentelor anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-un regim vamal și care servesc drept temei pentru calcularea și achitarea drepturilor de import, a altor documente aferente operațiunilor verificate, de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuții de administrare fiscală sau alte instituții și persoane, precum și în verificarea respectării măsurilor de politică economică.

La caz, este de menționat că potrivit extrasului din SI „Asycuda World”, 84 declarații vamale au fost selectate de sistem conform criteriului de selectare aleatorie pe culoarul verde de vămuire (78 declarații vamale), ceea ce, potrivit art. 1 pct. 62, Cod vamal, permite acordarea liberului de vamă fără efectuarea controlului

documentar și fizic, aplicând validarea automată a declarației vamale, fără intervenția directă a colaboratorului vamal, cu excepția a 6 declarații, dintre care 1 a fost selectată pe culoar roșu și 5 pe culoar galben.

Iar, activitatea de control ulterior se efectuează fie prin audit post-vămuire, fie prin reverificare a declarațiilor vamale, fapt stipulat în art. 202¹ și art. 202² Cod vamal, cât și pct. 1 Ordinului Serviciului Vamal nr. 63-O din 11 ianuarie 2013 (în redacția la acel moment).

La rândul său, potrivit pct. 5 lit. b) din Ordinul nr. 63-O din 11 ianuarie 2013 cu privire la aprobarea normelor metodologice privind controlul ulterior prin audit post vămuire și reverificarea declarațiilor vamale, direcția control ulterior și Secțiile control ulterior din cadrul birourilor vamale desfășoară activități de control ulterior prin audit post-vămuire sau reverificare, în exercitarea controalelor ulterioare, rezultate în urma activității de analiză de risc, precum și a altor solicitări și informații operative.

În speță, drept temei de efectuare a acestui control a servit ordonanța Direcției urmărire penală a Serviciului Vamal din 5 mai 2016, prin care s-a dispus efectuarea controlului ulterior privind verificarea legalității aplicării regimului vamal la plasarea/scoaterea în/din Portul Internațional Liber Giurgiulești a mărfurilor pentru perioada anilor 2012-2015, fapt ce încadrează acțiunile organului vamal în limitele competențelor atribuite.

Sub aspectul celor relatate, se rețin ca fiind justificate constatările primei instanțe privind legalitatea procedurii de efectuare a controlului ulterior.

La caz, este necesar de notat și prevederile pct. 333 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, potrivit căruia pentru mărfurile străine care se scot din zonele libere în vederea plasării lor pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sub o destinație aprobată de organele vamale, titularul declarației de plasare sub acea destinație va fi persoana căreia îi sînt destinate mărfurile, dacă dispozițiile contractuale nu prevăd altfel. Această persoană este responsabilă de plata obligației vamale ce rezultă din aplicarea regimului sau destinației vamale solicitate. Elementele de taxare și celelalte plăți aplicabile vor fi cele în vigoare la data înregistrării declarației vamale în noul regim sau destinație aprobată de vamă.

Astfel, la scoaterea mărfurilor străine din Portul Internațional Liber Giurgiulești plătitorul vamal este agentul economic rezident indicat în rubrica 9 a declarațiilor vamale, ca responsabil financiar, adică reclamantul ÎCS „Danube Logistics” SRL.

În conformitate cu art. 7 alin. (8) din Legea cu privire la Portul Internațional Liber Giurgiulești nr. 8 din 17 februarie 2005, livrarea de mărfuri (servicii) pe teritoriul Portului Internațional de pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova este asimilată exportului, iar livrarea de mărfuri (servicii) de pe teritoriul Portului Internațional pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova este asimilată importului și se reglementează de legislație.

Conform art. 8 alin. (10) din aceeași Lege, asupra mărfurilor supuse accizelor, scoase de pe teritoriul Portului Internațional pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova, se aplică accize conform legislației.

Astfel, în speță, contrar normei enunțate reieșind din informațiile declarate, statutul mărfurilor declarate, originea străină și destinația acestora, s-a stabilit că motorina este scoasă din Portul Internațional Liber Giurgilești, care anterior a fost plasată în destinația vamală „zonă liberă” (cod regim 7800), destinată aprovizionării navelor, care navighează sub pavilionul Republicii Moldova și care efectuează curse în străinătate, prin urmare fiind incorect declarată în regim vamal de reexport (cod regim 3178).

Or, prin prisma interpretării corecte a prevederilor legale sus-enunțate livrarea de mărfuri (servicii) de pe teritoriul Portului Internațional pe restul teritoriului vamal al Republicii Moldova este asimilată importului, fapt reglementat expres de legislație.

Mai cu seamă, produsele petroliere au fost declarate contrar prevederilor pct. 414 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, care prevede expres o altă modalitate de aprovizionare a navelor autohtone care efectuează curse în străinătate și care se face de către societățile cărora le aparțin, cu produse autohtone, în baza permisului vamal cu anexarea facturilor și borderourilor centralizatoare, fără depunerea declarației vamale de export.

Fapt pentru care de către prima instanță întemeiat a fost constatată incorectitudinea declarării acestor mărfuri, reieșind din destinația vamală declarată în coraport cu prevederile art. 22 Cod vamal, ce reglementează expres că trecerea mărfurilor și mijloacelor de transport peste frontiera vamală se efectuează în dependență de destinația vamală în care sânt plasate, conform procedurii stabilite de prezentul cod și alte acte normative.

Ca urmare, se constată a fi lipsite de suport mențiunile instanței de apel precum că în conformitate cu pct. 341 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, la scoaterea în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova a mărfurilor străine plasate în zona liberă în baza pct. 340, rezidentul va depune la biroul (postul) vamal care supraveghează activitatea zonei libere o declarație cu regimul vamal extins 3178, după care marfa se plasează în regim de tranzit până la frontieră.

Și asta deoarece, pct. 341 reglementează expres că faptul declarării acestora în regim vamal de reexport, doar în cazul scoaterii în afara teritoriului vamal al RM conform destinației atribuite în rubrica 17 a DVM, care trebuie să fie însoțită de documente confirmative anexate la DVM în borderoul documentelor atașate la cele 84 DVM supuse reverificării, circumstanțe care nu au fost stabilite corect de instanța de apel la emiterea deciziei contestate.

Or, motorina destinată alimentării navelor sub pavilion moldovenesc nu face obiectul unei tranzacții comerciale externe în baza unui contract de vânzare-cumpărare cu destinație finală în una din țările străine indicate în rubrica 17 a DVM în sensul declarării acestora potrivit pct. 341, ci face obiectul alimentării navelor autohtone în baza contractelor de vânzare-cumpărare și facturilor interne încheiate între doi rezidenți ai Republicii Moldova, fapt pentru care aceste produse petroliere nu puteau fi declarate în regim vamal EX3 cu codul procedurii 3178, (reexportul al mărfurilor străine anterior plasate în zona liberă), ci în import definitiv IM4 cod

procedură 4078 - import definitiv al mărfurilor străine anterior plasate în zona liberă, circumstanțe incorect interpretate de instanța de apel.

Distinct de aceste precizări se constată a fi juste constatările primei instanțe precum că conform Registrului de Stat al navelor Republicii Moldova, navele Scorpion 1 și IMA sunt înregistrate sub pavilionul Republicii Moldova.

Astfel, la caz se rețin prevederile art. 31 alin. (1), (5) din Codul navigației maritime comerciale a Republicii Moldova, unde este stipulat că dreptul navei de a naviga sub pavilionul Republicii Moldova apare în momentul înscrierii ei în registrul navelor sau în catalogul naval. Nava căreia i s-a acordat dreptul de a naviga sub pavilionul Republicii Moldova primește naționalitatea acestui stat, fiind obligată să navigheze numai sub pavilionul lui.

Prin urmare, instanța de fond corect a notat că navigarea sub pavilionul Republicii Moldova presupune că în raport cu statul Republica Moldova aceasta este o navă autohtonă.

Mai mult ca atât, potrivit scrisorii cu nr. de intrare 2713-6 din 25 august 2015 Instituției Publice „Capitania Portului Giurgiulești”, navele Scorpion 1 și IMA sunt sub pavilionul de stat al Republicii Moldova, cât și potrivit certificatelor de navigație sub pavilionul de stat al Republicii Moldova (f. d. 130-verso, 140-verso, vol. II).

În același timp, contrar argumentelor instanței de apel este de relevat că obiectul declarării este motorina destinată alimentării navelor autohtone care navighează sub pavilion moldovenesc și nu însăși nava ca obiect al declarării în sensul art. 30 din Codul navigației maritime comercial al Republicii Moldova.

Iar, în partea ce ține de aplicarea legislației vamale și fiscale asupra navei, reieșind din tipul de înregistrare a navei (închisă, internațională și deschisă) ține nemijlocit de „nava” ca obiect al impozitării în sensul dacă trebuie sau nu vămuite și achitate drepturile de import pentru nava respectivă odată ce se solicită obținerea pavilionului statului solicitat, nu și de produsele petroliere pentru care a fost aplicată legislația vamală și fiscală în sensul recalculării drepturilor de import.

Totodată, la caz se atestă că, instanța de apel greșit a aplicat dispozițiile art. 38 alin. (1) din Cod vamal, în care este stipulat că exportul este un regim vamal în care mărfurile sînt scoase de pe teritoriul vamal fără obligația reintroducerii lor pe acest teritoriu, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, sînt admise la export mărfurile produse în țară, precum și cele importate și puse în liberă circulație anterior, cu excepția mărfurilor care sînt supuse unor măsuri de prohibiție sau de restricție în cadrul politicii economice.

Or, în regim vamal de export pot fi plasate doar mărfuri cu statut de produse autohtone sau cele importate și puse în liberă circulație care anterior au fost vămuite și s-au achitat drepturi de import și care au fost puse în liberă circulație, precum și cele străine care cad sub măsurile restrictive sau de prohibiție, circumstanțe care nu sunt întrunite în prezenta speță.

Mai mult ca atât regimul vamal declarant prin cele 84 declarații vamale supuse reverificării a fost reexport (EX3) de produse petroliere de origine străină cod procedură 3178 și nu export (EX1) cod regim 1079 a mărfurilor autohtone, cu statut de mărfuri produse în țară, precum și cele importate și puse în liberă circulație, circumstanțe absolut ignorate de instanța de apel, ultima aplicând o normă legală întru argumentarea concluziei sale care nu își are aplicabilitate la caz.

Distinct de aceste precizări, deși instanța de apel concluzionează asupra faptului că urmare a unei lacune juridice existente, au fost operate modificări la Codul Fiscal și Legea cu privire tariful vamal care ar concluziona asupra netemeinicii hotărârii instanței de fond asupra ilegalității declarării mărfurilor în regim vamal de reexport, nu a ținut cont de faptul că modificările date au fost operate prin Legea cu nr. 288 din 15 decembrie 2017, în vigoare din 1 ianuarie 2018, iar obligația vamală a apărut la data depunerii celor 84 DVM, fiind constatate prin Decizia de Regularizare cu nr. 53 din 10 iunie 2016, legea neavând efect retroactiv asupra situațiilor juridice apărute până la intrarea în vigoare a legii.

Sunt relevante în acest sens argumentele recurentului precum că din iulie 2015 până în prezent ÎCS „Danube Logistics” SRL declară motorina de origine străină destinată alimentării navelor autohtone doar în regim de Im 4 cod procedură 4078, odată cu acordarea scutirilor (Acciz, TVA, TV) la importul combustibilului destinat aprovizionării în PILG a navelor maritime implicate în transportul internațional de mărfuri și pasageri indiferent de naționalitatea navei sau a pavilionului acesteia (conform modificărilor operate la art. 124 alin. (20) Cod fiscal, art. 104 lit. a) Cod fiscal și art. 28 lit. 1¹) din Legea cu privire la tariful vamal introduse prin Legea nr. 288 din 15 decembrie 2017 (MO 464-470 din 29 decembrie 2017, în vigoare din 1 ianuarie 2018) și completarea anexei nr. 11 din Ordinul SV nr. 346-O din 2009 cu codul scutirii 887, circumstanță care nu a fost apreciată de instanța de apel.

Mai cu seamă, motivând concluzia pe modificările operate, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că aceste scutiri ale drepturilor de import, au fost acordate doar la importul combustibilului destinat alimentării navelor maritime, dar nu la exportul sau reexportul acestora, ceea ce probează că aceste produse petroliere trebuie declarate doar în regim vamal de import, beneficiind de scutirile oferite prin Legea nr. 288 din 15 decembrie 2017 și nu în regim vamal de reexport.

Pentru motivele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție atestă corectitudinea concluziei primei instanțe de a respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de ÎCS „Danube Logistics” SRL, iar în legătură cu respingerea acțiunii, întemeiată a fost emisă hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central, prin care au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 18 iulie 2016 privind suspendarea deciziei de regularizare nr. 53 din 10 iunie 2016 întocmită de către Biroul Vamal Cahul.

Din considerentele menționate, având în vedere faptul că hotărârea și hotărârea suplimentară a primei instanțe sunt legale și întemeiate, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și aprecierea greșită a materialului probator, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul și de a menține hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central și hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Biroul Vamal Sud.

Se casează integral decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Cahul și se menține hotărârea din 5 martie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central și hotărârea suplimentară din 2 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Sud cu privire la contestarea actului administrativ și recunoașterea legalității acțiunilor declarantului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Aliona Miron

Nicolae Craiu